

7 Φεβρουαρίου 2013

**Χαιρετισμός της Α.Θ.Παναγιότητος του
Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου,
κατά την δεξίωση εν τη Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος
Χάλκης,
Φωτίου |**

Ορθοδοξία και Καθολικισμός

**Ανιδρυτού αυτής Ιερού¹
αντινουπόλεως**

Ιερώτατοι άγιοι αδελφοί,

Ιερώτατοι αδελφοί Πρόεδρε και μέλη της Εφορείας της περιπύστου Ιεράς ταύτης
Μονής μετά του Ηγουμένου αυτής,

Εξοχώτατεκύριε Υφυπουργέ,

Πατέρες, Αδελφοί και Τεκνα εν Κυρίω,

Ανελθόντες και εφέτος, τη Χαριτί του Κυρίου, εις τον λόφον τούτον της ελπίδος, της ζωής και της μαρτυρίας του θεωρείν θαυμαστά και παράδοξα, ακατάληπτακαί άφραστα, άλλοτε “εν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ”, ως ο Θεόπτης Μωϋσής, πάντοτε όμως εν Χαριτί, ομολογούμεν μετά του Μεγάλου Βασιλείου ότι “αρκεί τοίνυνη μνήμη προς ωφέλειαν διηνεκή.

Ου γαρ δη εκείνοις (τοις Αγίοις) χρεία προσθήκης εις ευδοκίμησιν, αλλ ἡμῖν τοις εν τω βίῳ αναγκαίᾳ η μνήμη δια την μίμησιν.

Ωσπερ γαρ τω πυρί αυτομάτως ἐπεται το φωτίζειν[...] ούτω και ταις αγαθαίς πράξεσιν αναγκαίως ακολουθεί το ωφέλιμον” (Εἰς Γορδίον τον Μαρτυρα, Ρ.Γ.31, 492D-493A).

Και η μνήμη σήμερον είναι πρώτον του τιμωμένου μεγάλου εν Αγίοιςεκτών προκατόχων ημών Ιερού Φωτίου, του φερομένου ως ιδρυτού της Ιεράς ταύτης Μονής, καίτοι αύτη, κατά την ιστορικήν μαρτυρίαν, προϋπήρχε τούτου· δεύτερον, μιας μεγάλης παραδόσεως και προσφοράς του σκηνώματος τούτου εις την ασκητικήν και μάλιστα την νηπτικήν Πατερικήν παράδοσιν· και, τρίτον, της διδασκαλίας των ιερών γραμμάτων και της καταρτίσεως του κληρικού ιδία δυναμικού της Μητρός Εκκλησίας δια της γνησίας “Θεολογίας”, καθ’ ότι, κατάτονεν Αγίοιςεκτών προκατόχων ημών Γρηγόριοντόν Θεολόγον, “Ούτως ούν Θεολογήσεις,... κάν μέχρι τρίτου κατά τόν Παύλον ουρανού φθάσης, καί ακούσης αρρηταρήματα... κάνγαρουράνιονάπαν, κάνυπερουράνιοντι, καί πολύτην φύσιν ψηλότερον ημώνη, καί εγγυτέρω Θεού, πλέον απέχει Θεού καί τής τελείας καταλήψεως, η όσον ημών υπεραίρει του συνθέτου και ταπεινού και κάτω βρίθοντος κράματος” (Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου Λογος ΚΗ΄, Θεολογικός Β΄), και της απλής, συνεπούς και ουσιώδους τηρήσεως του Δογματος και της τάξεως της Ορθοδοξίας, αι οποίαι δεν εδιδάσκοντο απλώς, αλλ ἐβιοῦντο εν τη επί 137 έτη λειτουργησάση ενταύθα περιπύστω τροφώ και μητρί και κιβωτώ Ιερά Θεολογική Σχολή. ([περισσότερα...](#))